

ZEG MIJ WIE UW VRIENDEN ZIJN . . . (II)

In ons blad zijn enkele artikelen geplaatst, die meer dan ooit vele pennen in beweging hebben gezet. We ontvingen een groot aantal brieven, sommige zelfs zó gesteld, dat ze zonder meer in ons blad zouden kunnen worden opgenomen. De schrijvers waren voor- en tegenstanders van de jacht en die zijn er natuurlijk altijd geweest. De laatste jaren waren de tegenstellingen niet zo scherp meer, omdat van beide kanten werd ingezien, dat een bepaalde vorm van samenwerking, in het belang van de vogels en het wild, onontbeerlijk is.

Wanneer wij daarbij nog bedenken, dat zelfs vogelbeschermers onder elkaar er nog zoveel verschillende opvattingen op nahouden, zal een ieder kunnen begrijpen, dat destijds ons blad is opgericht uitsluitend met de bedoeling die tegenstellingen te overbruggen, in het belang van Vogelbescherming. Het is daarom, dat wij er een stichting van hebben gemaakt en eveneens om te voorkomen, dat één bepaalde vereniging of één bepaalde opvatting zou overheersen. Het Vogeljaar is dus niet de speciale uitgave van één van de gezamenlijke deelnemers, die op de achterzijde van elk nummer zijn vermeld.

Zowel in het kamp van de vogelbeschermers als in dat van de jagers zijn er, die zwart/wit denken: de grijze tinten ontbreken. Ieder heeft het recht, zo menen wij, zijn standpunt te verdedigen en kenbaar te maken. De redactie vindt het een zinvolle zaak een aantal van deze meningen, hoe onderling verschillend ook, te publiceren. Zij ziet het niet tot haar taak een artikel, waar zij het al dan niet mee eens is, van een redactionele noot te voorzien.

Wij kunnen ons goed voorstellen, dat diegenen, die zich het nauwst bij het werk van vogelbescherming en de jacht betrokken gevoelen, ook het snelst naar de pen grijpen wanneer de inhoud van een bepaald artikel niet overeenstemt met hún opvattingen. Wij vinden dat op zich een goed ding, omdat uit de botsing der meningen het goede naar voren komt. Althans dat hopen wij.

Namens de Redactie
J. Albers